

[Socialministeren.]

Udgangspunktet for en Lovgivning af denne Art, og nu betragter jeg den foreliggende Situation som langt sørgeligere, end selv nogen konservativ Mand vil kunne betragte en Konges Begravelse, saa Lejligheden er der for saa vidt og alt i Orden.

Den ærede Ordfører for Venstre sagde, at jeg begrundede mit Lovforslag med Krisen og Arbejdsløsheden. Nej, det gør jeg ikke, og jeg skal om et Øjeblik paavise, hvor den egentlige Begrundelse for Lovforslaget ligger; den ligger i den Politik, som Oppositionen tvang os til at gennemføre gennem Kriseforliget i Sommer.

Det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen udtalte, at jeg havde været meget large med Hensyn til Fortolkningen af Kriselovene fra Forsommeren. Jeg antager, det ærede Medlem sigtede til de forskellige Angreb, der har været rettet mod mig fra det ærede Medlem Hr. Christmas Møller, som naturligvis trak sig tilbage senere, da det ærede Medlem Hr. Krag tog fat, thi hvem kan konkurrere med det sidstnævnte ærede Medlem i Angreb? Disse Angreb gik ud paa, at jeg havde fortolket den egentlige Kriselov, altsaa ikke Hovedarbejdsløshedsloven, men den egentlige Kriselov, urigtigt. Jeg blev i omtrent samtlige Venstreblade som Tillidsbryder og Lovbryder truet med at skulle slæbes for Domstolene, og jeg har siddet og glædet mig til, at de Herrer skulde hente sig det Nederlag ved Domstolene, som de vilde, men de er helt holdt op med disse Trusler, der er ingen, der har talt om Domstolene, efter at denne Erklæringskrig havde udraset. Hvorfor kommer det ikke? Kan det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen ikke sørge for, at Venstre med det ærede Medlem Hr. Krag i Spidsen henter sig det Nederlag ved Domstolene, som jeg tørster efter, at de skal faa!

Den ærede Ordfører gik dernæst over til at bruge sit skarpeste Skyts mod Alimenterne. Han gad nok vidst, hvilken Anledning Ministeren skulde have til at tage sig af Alimenterne. Ministeren skulde ikke gøre sig nogen Art af Ulejlighed med hos Venstre at søge den mindste Smule Forstaaelse overfor den Slags Folk, der bærer deres Fattighjælps Virkninger med Rette. Ja, der er nu, ærede Medlem, megen Forskel paa Alimenter.

Hvem er Alimenter i den Forstand, Loven tager det? Det er for det første Mænd, der sætter Børn i Verden udenfor Ægteskab, men det er ogsaa de Mænd, som er blevet frasepareret og fraskilt og i den Anledning skal yde Bidrag til Børnene. Tør vir-

kelig det ærede Medlem efter sit Kendskab til Befolkningen hævde, at samtlige disse Mænd er Personer, der kan karakteriseres paa den Maade, det ærede Medlem gjorde? Hvis han tror det, beklager jeg, at han kender saa lidt til Forholdene, som han synes at gøre. Jeg kender talrige Alimenter, som jeg i enhver Henseende kan sætte paa Højde med det ærede Medlem (Munterhed). Jeg hører til min Beklagelse, at mine Tilhørere ikke opfatter dette som en Kompliment, det skulde det have været.

Men naar dertil saa kommer, at Lovforslagets § 3 siger, at Kommunalbestyrelserne kun kan eftergive Fattighjælp til en Alimentant, forudsat at Kommunalbestyrelsen skønner, at denne ikke efter sine hidtidige Forhold kan betragtes som efterladende med Hensyn til sine Forpligtelser som Forsørger, saa vil jeg tillade mig at spørge det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen: Skal den Mand, der er blevet separeret f. Eks. paa Grund af sin Kones Forhold, men alligevel er blevet idømt Bidrag til Børnene, og som altid gennem Aarene har betalt disse Bidrag, indtil han nu er blevet slaet ud af sit Erhverv eller gennem lang Tid har været arbejdsløs, stemples som en Person, der hos Venstre ikke kan vinde mindste Forstaaelse og med Rette faar den Fattighjælp, der overhovedet ydes ham efter Loven? Det er fuldkommen urimeligt.

Derfor tror jeg ikke, det ærede Medlem Hr. Hans Thyge Jacobsen, der godt ved, at jeg intet som helst har tilovers for de ansvarløse Alimenter, har læst Formuleringen af § 3; i Tilfælde af, at han havde læst denne Formulering, kunde han ikke nævne Alimenter paa den Maade, han gjorde, idet der kun er Tale om at eftergive dem Hjælp, som efter deres hidtidige Forhold har gjort alt for at opfylde deres Forsørgerpligt, og hvem Kommunalbestyrelsen ikke paa nogen Maade kan betragte som efterladende. Hvorfor i al Verden skulde disse Mennesker, der paa samme Maade som andre er slaet ud af Arbejdsløshed og Erhvervs-krisen, ikke have Fattighjælpen eftergivet? De vilde aldrig have paadraget sig den, hvis ikke Arbejdsløsheden og Erhvervs-krisen havde sat ind.

Derfor tror jeg, at det ærede Medlem Hr. C. O. Pedersen, naar de Udtalelser bliver bekendt, som han her har fremsat, Udtalelser, som han ikke havde behøvet at give saa udfordrende en Karakter, som han gjorde, vil faa mange ubehagelige Øjeblikke.

I øvrigt tilbageviser jeg de forskellige Forsøg, der fra et Par Sider er gjort paa at